

171 raadio-, televisiooni-
jms saatejuhti
tegutsetes Eestis viimase
rahvaloenduse aegu.

Ajaviiteseltsilise ja -teenrina teenib Eestis sama allika põhjal leiba ametlikult ainult üks inimene, loomveokijuhte on kaks, elukutselisi mootorratajuhte aga koguni kaheksa, vahendab Delfi.

«Ma olen üpris kindel, et selles maises elus nüüd ma rohkem, vähemalt mitte ametlikult, küll ei abiellu. Aitab! Aitab! Aitab! Aitab!»

Kati Saara Vatmann lubas uudistesaaates «Reporter», et abiellumistega on nüüd lõpp

ARNO SAAR

LAULJA KELLI UUSTANI: «Julge hundi rind on teadupärast haavleid täis!»

Muusikaliartist ei pelga ise endale rolli küsida ega põlga kunagi ka pisirolle ära

«Tahtsin tantsida ja näidelda, tahtsin hirmsasti teatrifavale,» toob laulja Kelli Uustani (37) olulisima põhjuse, miks temast, konservatooriumi lõpetanud dirigendist, pole dirigent, vaid muusikaliartist saanud. Muusikapedagoog on ta siiski ka. Tema käe all harjutavad laulu nii lapsed kui ka ETV saate «Perepidu» pereansamblid.

• AIGI VIIRA
aigi.viira@ohtuleht.ee

«Mind tõmbas teater, dzäss- ja popmuusika ning ma proovisin isegi lavakunstikooli sisse saada – kahjuks ei saanud.» Kelli kibeles

sellise hooga teatriliinile, et sattus isegi Theatrumisse näitlejatarkusi omandama. «Lõpuks ütles mulle Lembit Peterson, et ma ei peaks olema draamalaval, vaid muusikalis,

«Ma ei ole oma lühikest kasvu miinuseks pidanud!»

«Millegipärast rivistati «Shreki» ajal kogu trupp pikuse järjekorda,» naerab Kelli, kes taas oli oma 152 sentimeetriga saba tipus kõige tillem. Pärast teda tulid vaid lapsnäitlejad. Seega on ta ka Eesti kõige lühem muusikaliartist. Kui Kelli aga mõni aasta tagasi arvas, et tema pikkuse taha on jäänud mõnigi roll, kõlab ta täna hoopis rõõmsamalt. «Ega Hanna-Liina Vösa ka väga pikk ole, nii et kui Estonias Aldonzat mängime, on meil mõlemal kotsad all,» jutustab ta. «Ning ega ma ole tegelikult kunagi oma lühikest kasvu miinuseks pidanud.»

Eks ole

Kui Kelli lusaate lõpud on perfekts hutult p teen nel pedago Kui p peredel repeos» kõvaks

«Julge hundi rind on teadupärast haavleid täis!»

Muusikaliartist ei pelga ise endale rolli küsida ega põlga kunagi ka pisirolle ära

«Tahtsin tantsida ja näidelda, tahtsin hirmsasti teatrilavale,» toob laulja Kelli Uustani (37) olulisima põhjuse, miks temast, konservatooriumi lõpetanud dirigendist, pole dirigent, vaid muusikaliartist saanud. Muusikapedagoog on ta siiski ka. Tema käe all harjutavad laulu nii lapsed kui ka ETV saate «Perepidu» pereansamblid.

• AIGI VIIRA
aigi.viira@ohtuleht.ee

«Mind tõmbas teater, dzäss- ja popmuusika ning ma proovisin isegi lavakunstkooli sisse saada – kahjuks ei saanud.» Kelli kibeles

sellise hooga teatriliinile, et sattus isegi Theatrumisse näitlejate tarkusi omandama. «Lõpuks ütles mulle Lembit Peterson, et ma ei peaks olema draamalaval, vaid muusikalis, kus tants, laul ja draama on ühendatud,» jutustab Kelli, kes pärast konservatooriumi lõpetamist otsustas uuesti lavakooli proovima minna. Seda puhku mitte Eestisse, vaid Londoni Kuninglikku Muusikaakadeemiasse.

«Seal oli veel suurem konkurss kui lavakas,» räägib ta. «Aga et ma ei teadnud, kui suur see konkurss on, ei osanud ma ka põdeda.» Sisse ta sesse magistriõppesse sai, kus kahe aasta maht kontsentreeriti ühe peale. «See oli ikka päris karm tempo.»

Kui siis Kelli 2003 Eestisse naasis, diplom taskus, marssis ta otsemaid «Grease'i» lavastaja Andres Dvinjaninovi juurde. Rolli küsima. «Julge hundi rind on teadupärast haavleid täis,» naerab Kelli, et temale ei ole rolli küsima minek mingi probleem. Lõppude lõpuks ei ole Kelli sõnul maailmas enda talendi müümisses midagi alandavat ega kum-

«Ma ei ole oma lühikest kasvu miinuseks pidanud!»

«Millegipärast rivistati «Shreki» ajal kogu trupp pikkuse järjekorda,» naerab Kelli, kes taas oli oma 152 sentimeetriga saba tipus kõige tillem. Pärast teda tulid vaid lapsnäitlejad. Seega on ta ka Eesti kõige lühem muusikaliartist. Kui Kelli aga möni aasta tagasi arvas, et tema pikkuse taha on jäänud mõnigi roll, kõlab ta täna hoopis rõõmsamalt. «Ega Hanna-Liina Võsa ka väga pikk ole, nii et kui Estonias Aldonzat mängime, on meil mõlemal kotsad all,» jutustab ta. «Ning ega ma ole tegelikult kunagi oma lühikest kasvu miinuseks pidanud.»

Pealegi näeb pisikest kasvu Kelli välja kui väike tüdruk. «Kui mõnda aega tagasi ütlesin truppis, et olen 37aastane, siis imestati, et ma näen välja kui 25, aasta kaks siia-sinna,» naerab Kelli. «Aga eks ma ole ka ise jätkuvalt seda meelt, et mul on vanust 25 aastat, mitte 37!»

malist. Marty rolli ta toona ka sai.

«Minu jaoks jääb Tartu kaugeks.»

Viimasel ajal ta avalikkuse ees palju ei ole, kuid rahmeldab, mis jaksab. ETV saate «Perepidu» juures juhendab ta rõõmuga pereansambleid ning Meero Muusikus laululapsi, kirjutab muusikat ja on end Pilatase treeneriks koolitanud. «Peaasi, et igav ei hakkaks,» naerab Kelli, kes oma aega päris osavalt jagab. Heal meel lööb ta kaasa ka muusikalides, aga näiteks Vanemuise teatri korraldatud ettelaulmisele leidmaks muusikali «Ooperi-

fantom» peaosatäitjaid ta mine-ma ei kibe. «Mina ei ole Christine'i tüüp,» mõtiskleb Kelli, kes on kord elus «Ooperifantoomi» castingul osalenud. Londonis. Pääses seal kümne hulka, kelle seast lõpuks Christine välja valiti. «Aga ma ei kujutagi end ette esimese armastaja rollis,» muigab naine, kellele passivad eelkõige ägedad karakterrollid.

Pealegi pole ta vaim valmis selleks, et tihedalt Tallinna–Tartu vahet sõita, sest see 189 kilomeetrit päevast päeva maha sõita pole mingi meelakkumine. «Minule jääb Tartu kaugeks,» tunnistab ta. Samas teeb Kelli praegu muusikalis «Shrek» rõõ-

JACKSONI KUULUS TANTSUSAMM SAI 30

Popikuningas **Michael Jacksoni** (pildil) kuulsad tantsusammud, mida tuntakse nn *moonwalk*'i ehk kuul kõndimisena, tähistasid esmaspäeval 30. aastapäeva. Ajakiri Rolling Stone meenutab, et esimest korda nägi publik samme, mis meenutasid õhus hõljumist, plaadifirma Motown 25. kontserdil. Jackson esitas siis parajasti oma hitti «Billie Jean». «Kuukõnd» kestis vaid paar sekundit ega olnud tegelikult kuigi originaalne, sest sama liigutust harrastas kontserdilaval ka James Brown. Ent Jacksonil õnnestus see täiuseni lihvida ning oma kaubamärgiks kujundada. **ÕL**

ARNO SAAR

Kelli Uustani

- Sündinud aastal 1976.
- Õppinud Tallinna 21. keskkoolis muusika erikallakuga klassis, mida juhendas Lydia Rahula.
- 1995. aastal lõpetas ta Georg Otsa muusikakooli.
- 2000. aastal lõpetas Eesti Muusikaakadeemia.
- 2003. aastal lõpetas Londoni Kuningliku Muusikaakadeemia muusikateatri erialal.
- Otsa koolist alates on lauljatar kirjutanud muusikat ja tekste mitmele nimekale Eesti artistile ja tõlkinud inglise keelde Ardo Ran Varrese ja Toomas Suumani muusikali «Arabella ja Taaniel». Ka on ta Vanemuise teatri jaoks tõlkinud eesti keelde muusikali «Chess» ning muusikali «Sugar» laulud.
- Kelli on sageli esinenud muusikali-des ja draamalavastustes nii Eestis kui ka Inglismaal - «Väike õuduste pood» (Eesti Draamateater), «Vampiiride tants», «No, no Nanette», «Hüljatud», «Oliver», «Hull Sinu Järele», «Georg», «Pipi Pikkusukk» (Muusikaliteater), «Grease», «Romeo&Julia» (Nuku- ja noorsooteater), «Chicago» (Comedy Productions), «The Bakes Wife», «The Importance of Being Ernest», «The Promise» (London, RAM).
- Kelli on lauluõpetaja Meero Muusikus ja ETV telesaate «Perepidu» juures.

Eks «Perepeos» ole pisaraid kõvasti

Kui Kelli just muusikali ei tee, asjatab ta ETV laulusaate «Perepidu» ansamblitega. «Kõik nädalalõpud on seetõttu kinni,» tunnistab Kelli, et see perfektsus, mida televaatajad näevad, tahab tohutult palju eeltööd. «Valime koos repertuaari, teen neile seaded ning häälekooli – ehk siis kogu pedagoogilise poole,» selgitab Kelli.

Kui palju selleks saateks valmistudes tuleb peredel higi, verd ja pisaraid valada? «Eks «Perepeos» ole pisaraid kõvasti,» muigab Kelli, et kõvaks pähklik on laulvatele peredele just re-

«Linnahall on praegu kui üks pommiak!»

«Trupitunne on meil väga tugev,» kiidab Kelli muusikali «Shrek» seltskonda, kes praegu viimast nädalat proove teeb. «Väga palju on ses trupis muidugi inimesi vanast linnahalli trupist, me oleme väga head sõbrad ning mõistame üksteist sõna otseses mõttes poolelt sõnalt.» Vanal linnahalli trupil ehk raskerahurväel, nagu Kelli ütleb, oli möödunud nädalal õnne taas sama lava väisata, kus kunagi suurmuusikale tehti. «Shrek» lihtsalt tegi lavaproove ses majas. «Olime nädal aega selles majas, algul oli ikka šokk ja jube tolmuhaig, kui sinna läksime,» kõneleb Kelli. «Majas hõljub meeletu tolmu- ja allergiakud ikka surid seal. L aest tilgub vett

«Vampiiride tants», «No, no Nanette», «Hüljatud», «Oliver», «Hull Sinu Järele», «Georg», «Pipi Pikk-sukk» (Muusikaliteater), «Grease», «Romeo&Julia» (Nuku- ja noorsooteater), «Chicago» (Comedy Productions), «The Bakes Wife», «The Importance of Being Ernest», «The Promise» (London, RAM).

- Kelli on lauluõpetaja Meero Muusikus ja ETV telesaate «Perepidu» juures.

Eks «Perepeos» ole pisaraid kõvasti

Kui Kelli just muusikali ei tee, asjatab ta ETV lusaate «Perepidu» ansamblitega. «Kõik nädalalõpud on seetõttu kinni,» tunnistab Kelli, et see perfektsus, mida televaatajad näevad, tahab tohutult palju eeltööd. «Valime koos repertuaari, teen neile seaded ning häälekooli – ehk siis kogu pedagoogilise poole,» selgitab Kelli.

Kui palju selleks saateks valmistudes tuleb peredel higi, verd ja pisaraid valada? «Eks «Perepeos» ole pisaraid kõvasti,» muigab Kelli, et kõvaks pähkliks on laulvatele peredele just repertuaarivalik. «Meil on väga pikad, lausa kolmetunnised proovid. Peale minu saavad nad liikumistunde Kristin Pukkalt ning nendega tegeleb ka stilist. Kogu etteaste peab ju glamuurne välja nägema.»

muga pisirolle. Pimedat gospelhiirt, haldjat-ristiema ja sõnumitoojat. «Ma ei tunne end pisirolides kehvasti, mulle meeldib neid teha! Truppi oli vaja koorihääli ja hiirt ning ma võtsin muusikajuhi Kaire Vilgatsi kutse vastu.»

«Pean arvestama sellega, et olen ema.»

Pearollidel, mille vastu ka Kelli midagi ei ole, lasub artisti sõnul ütlemata suur pingeline: «Sa pead olema alati hääles. See on raske, eriti märtsikuu külmetushaiguste ajal, kui ka muusikalisietendusega välja tulla on hullumeelne. Kooris võid tõbisena rõgise-

«Linnahall on praegu kui üks pommiak!»

«Trupitunne on meil väga tugev,» kiidab Kelli muusikali «Shrek» seltskonda, kes praegu viimast nädalat proove teeb. «Väga palju on ses trupis midugi inimesi vanast linnahalli trupist, me oleme väga head sõbrad ning mõistame üksteist sõna otseses mõttes poolalt sõnalt.» Vanal linnahalli trupil ehk raskekahurväl, nagu Kelli ütleb, oli mõõdunud nädalal õnne taas sama lava väisata, kus kunagi suurmuusikale tehti. «Shrek» lihtsalt tegi lavaproove ses majas. «Olime nädal aega selles majas, algul oli ikka šokk ja jube tolmuhais, kui sinna läksime,» kõneleb Kelli. «Majas hõljub meeletu tolm, tolmuaallergikud ikka surid seal. Laest tilgub vett lavale, lavapõrand on kummis ja auke täis – vaata, et tantsides auku ei astu. Laekonstruktsioone enam liigutada ei või, sest muidu äkki prantsatavad alla. Linnahall on praegu kui üks pommiak! Lahkusime sest majast nüüd lõplikult ja jätsime sellega hüvasti.»

da, aga pearollis nii ei saa. Kui me mullu Estonias muusikali «Mees La Manchast» tegime, olin märtsikülmetuse pärast kaks nädalat tõvevoodis siruli. Aga õnneks on ses lavastuses kaks Aldonzat – oleme Hanna-Liina Vösaga duublis. Kui mina olin haige, siis tegi rolli Hanna-Liina.»

Peale selle, et Kelli Tartu muusikalides enam kooriartisti teha ei tahaks, jätkas ta tegemata ka laevaartisti tööd. Kümme aastat tagasi osales ta koos Bert Pringi, Ele Raiki ja Jakko Maltisega laevadel etendunud «Eurosõus». «See oli äge, aga ma enam ei tahaks – tegin seda tööd enne Inglismaale minekut, et õppimiseks raha teenida ning eks ma tööta-

sin natuke üle ka,» ütleb Kelli otsekoheselt. «Sellise töö puhul oled iga natukese aja tagant kodust ära, aga kui sul on 5aastane laps, siis ma ei saa endale sellist graafikut lubada. Ei jaksaks ka.»

Tütar Johanna on Kelli sõnul teatrilaps, kes ammu enam ei arva, et teatrilaval toimuv on päriselu. Kelli mäletab juhtumit, mil ühelt ürituselt Pipi patside ning kostüümiga koju tuli. «Esmalt oli ta segaduses, et emme on Pipi,» meenutab Kelli, kes pärast kostüümi ja paruka mahavõtmist tütrele selgeks tegi, et nüüd emme enam Pipi ei ole. «Praegu ta juba teab, et kui inimene võtab kostüümi ära, siis on ta hoopis teine. Selle asja ta haagib ära.»